

Opevněné vesnice nad mraky

PĚŠKY PO JEMENSKÝCH HORÁCH

Doby, kdy se této končině říkalo Arabia felix, tedy Šťastná Arábie, se zdají být nenávratně pryč. Dnešní Jemen, odlehlá a na první pohled nehostinná země na jihu Arabského poloostrova, není tématem cestovních kanceláří, ani se do něj nehrnou tisíce individuálních turistů.

FOTO: ŠTĚPÁN VÍTEK

Mnoha lidem Jemen splývá s představou nebezpečného státu plného po zuby ozbrojených teroristů, kde únosy cizinců jsou na denním pořádku. Pokud si však dodáte trochu kuráže, budete dodržovat několik základních pravidel bezpečnosti a respektovat tradice konzervativního islámu, můžete onu Šťastnou Arábii opět objevit.

Ze Sana'a vzhůru do hor

Většina evropských návštěvníků nevynechá jemenské hlavní město Sana'a, proslulé nádherně zachovalým starým centrem s tisíci „hliněnými mrakodrapy“. Zdaleka ne každý se však již vydá prozkoumat některou z horských oblastí, které metropoli obklopují. Ano, v Jemenu si lze dobře užít netradiční horskou turistiku. Za společníka vám bude

sem tam nějaký osel nebo mula, budete žasnout nad bizarními siluetami opevněných vesnic, a když se vám při troše štěstí podaří zapříst hovor s místními lidmi, získáte nezkraslený obrázek o životě v tomto zapomenutém kraji světa, tolik odlišném od středoevropské reality. Vzhůru do pohoří Haraz!

Kamenné mrakodrapy

Horskou oblast Haraz najdete asi na půli cesty mezi Sana'a a Hodejdou (Al-Hudaydah), nejvýznamnějším jemenským přístavem u Rudého moře. Pojedete-li z hlavního města, silnice (dnes již v celé délce asfaltová) překoná řadu hlubokých údolí i sedlo o výšce přes 3000 metrů. A když vás autobus nebo sběrný taxík konečně dovezde do Manakhy, nejlepšího „nástupního místa“ do Harazu, nejspíš do-

cela rádi vystoupíte. Budete mít za sebou tisíce zatáček, několik kontrol na armádních stanovištích a v hlavě možná pocit, že jemenští řidiči jsou ti největší šílenci na světě.

V horách však záhy převáží jiné vjemy. V řídkém vzduchu se do dále táhnou nekončící hřebeny melancholicky smutných hor, jejichž svahy zdobí terasy tisíců malých políček, na nichž se pěstuje zejména kávovník a kát (rostlina s povzbuzujícími účinky). Stačí popojít kilometr za poslední domy Manakhy a obklopí vás ohromující ticho, které jen občas přeruší zvuk pocházející od stáda ovcí či koz. Ve vzdálenosti několika kilometrů jsou po této nepravděpodobné krajině rozházeny opevněné vesnice. Jejich budovy, stavěné výhradně z kamenů, se tyčí do výše několika pater, mnohé osady jsou dodnes obeh-